05/10/2021

«Οι πνευματικές διαστάσεις του Αγώνα του ΄21- 200 χρόνια μετά»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Στο 15ο Πανελλήνιο Συνέδριο Ελληνικού Κολλεγίου Παιδιάτρων, που πραγματοποιήθηκε στον Βόλο 1-3/10, μίλησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος. Στο Συνέδριο, που ήταν αφιερωμένο στην μνήμη του αειμνήστου Καθηγητού, διαπρεπούς Παιδιάτρου και Ακαδημαϊκού Νικολάου Ματσανιώτη, ο κ. Ιγνάτιος ανέπτυξε το θέμα «Οι πνευματικές διαστάσεις του αγώνα του ‘21 – 200 χρόνια μετά».

Ο Σεβασμιώτατος ανακάλεσε στην μνήμη λόγους του τιμωμένου Ακαδημαϊκού, σχετικά με τον Αγώνα του ΄21, που διακρίθηκε από «το άσβεστο πάθος μας για ελευθερία ως υπέρτατο ηθικό αγαθό», από το οποίο εξέρχονται χρήσιμα διδάγματα για την μελλοντική πορεία του λαού μας. Παρατήρησε, επίσης, ότι «ένας θησαυρός γενναιότητας και εγκαρτέρησης, πίστης και υπομονής, αυταπάρνησης και θυσίας, κρυμμένος σαν τη σπίθα στη στάχτη της σκλαβιάς, κυρίως όμως μια ξεκάθαρη αυτοσυνειδησία της ιστορικής μας συνέχειας, οδήγησαν στο θαύμα του ΄21», ενώ στην συνέχεια ανέδειξε τις πνευματικές διαστάσεις του Αγώνα και ως τέτοιες κατέγραψε τις εξής:

Α. «Την θρησκευτικότητα των αγωνιστών, που ενσυνείδητα πολεμούν «για του Χριστού την πίστη την αγία και της πατρίδος την ελευθερία». Πίστη άδολη και

ανόθευτη, που εμπνέει και εμψυχώνει, που γεννάει ήρωες και Αγίους νεομάρτυρες, πίστη, που συντήρησε στα 400 χρόνια της σκλαβιάς άσβεστη την ελπίδα».

Β. «Την αυτοσυνειδησία. Την πέρασαν οι παππούδες στα εγγόνια τους, οι μάνες στα παιδιά τους, και στα σκλαβόπουλα ο παπάς, που τα σύναζε στη εκκλησιά τριγύρω του, και τους μάθαινε «τί έχασαν, τί έχουν, τί τους πρέπει». Έτσι διασώθηκε ο Ελληνισμός, γιατί κράτησε απαραχάρακτη την πίστη του, ζωντανή τη γλώσσα του, παρούσα την ιστορική του μνήμη και παράδοση».

Γ. «Την ενότητα και ομοψυχία, παρά τις όποιες διχογνωμίες, που συνιστά βασικό πνευματικό άξονα του αγώνα. Οι ήρωες πολέμαρχοι συναντώνται με τους φωτισμένους ιερωμένους, με τους φλογερούς φιλέλληνες, αλλά και με λογοτέχνες που αναδεικνύουν το μεγαλείο της θυσίας για την ελευθερία μας. Ξεπροβάλλουν στον αγώνα αντάμα αρματωλοί και γραμματικοί, καπεταναίοι και διδάσκαλοι, άνδρες του σπαθιού και άνθρωποι του λόγου, τέχνες του πολέμου και της ειρήνης».

Δ. «Το μεγαλείο της ψυχής των αγωνιστών, που αναδύεται από τις άγνωστες, εν πολλοίς, σε μάς σελίδες της Ιστορίας. Μπροστά στον κοινό κίνδυνο και το καλό του Γένους, οι αγωνιστές παραμέριζαν κάθε προσωπική τους πικρία, και έδιναν τα χέρια».

Ε. «Την αρετή και την τόλμη. Αυτές υποκαίουν αθόρυβα τον ενθουσιασμό των αγωνιστών, αποτελώντας έτσι την κινητήρια δύναμη της Ελληνικής επανάστασης, αλλά και την εγγύηση της καλής έκβασής της. Το ‘21 δεν έγινε με τη λογική, έγινε με το θυμικό. Στόχευσε στο θαύμα. Ήταν ξεσηκωμός παράτολμος ολίγων, πλην αποφασισμένων γενναίων, απέναντι στις ορδές των βαρβάρων. Ηρωισμός, και ταυτόχρονα εσωτερικό μεγαλείο».

Στ. «Την φιλοπατρία των αγωνιστών, χωρίς υστεροβουλία, χωρίς επιφυλάξεις, χωρίς συμβιβασμούς, χωρίς ανταλλάγματα».

Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος αναρωτήθηκε πώς, σήμερα, μετά από 200 χρόνια, θα συντελεστεί το νέο θαύμα: «Έχουν ήδη χαλκευτεί δεσμά αόρατα, που κρατούν φυλακισμένη τη σκέψη και την ψυχή μας. Πώς αλλιώς μπορεί να ερμηνευθεί η παρακμιακή μας πορεία σε εποχή που έπρεπε να μεγαλουργούμε σε όλα τα πεδία;». Στο σημείο αυτό, ανακάλεσε τους λόγους του μεγάλου Αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, ο οποίος δίδασκε ότι «ο Ελληνισμός δεν θα ζήσει αν μείνει χωρίς οράματα και ελπίδα. Μόνο αν κρατηθεί άπαρτο το κάστρο της μνήμης, που το συντηρούν τα ηρωϊκά κατορθώματα και οι θρύλοι, το Γένος μας θα δοξασθεί. Και μόνον, αν αγκαλιάσει ξανά τη ζώπυρη Ελληνορθοδοξία του με συνειδητή πιστότητα, η φυλή θα επιβιώσει. Οφείλουμε να εμπνεύσουμε στα παιδιά μας

αυτοπεποίθηση και πίστη. Οφείλουμε, όχι μόνο να ενθυμούμαστε, αλλά και να μιμούμαστε την λεβεντιά και την αρετή των τιτανομάχων της Λευτεριάς. Ας μην εξαντληθεί η φαρέτρα των οραμάτων μας, και ας μην αποπροσανατολισθούν τα βλέμματα των ψυχών μας». Γι' αυτό, παρατήρησε ότι «για να ανακάμψουμε, θα πρέπει να αγκαλιάσουμε τα ερείσματα εκείνα που αποκαθηλώσαμε… Χρειάζεται, πριν από την οικονομική, ηθική και πνευματική ανάκαμψη, αλλαγή νοοτροπίας και προοπτικής, επιστροφή στις ελληνορθόδοξες ρίζες μας, στην παράδοσή μας, στην πίστη μας, αποφασιστική αναζήτηση της ταυτότητάς μας. Χρυσή εφεδρεία έχουμε την ορθοδοξία μας, ακλόνητο θεμέλιο την αυτοσυνειδησία μας, σταθερή εγγύηση την ενότητά μας».

Ο Σεβασμιώτατος ολοκλήρωσε την ομιλία του ως εξής: «Μπορεί διακόσια χρόνια να πέρασαν από τότε, αλλά το '21 συνεχίζει να λειτουργεί ως παρήγορο αντιφέγγισμα ελπίδας στο βάθος και στην έκταση όλου του κόσμου. Ο ένδοξος εκείνος αγώνας, με το απαράμιλλο μεγαλείο, παραμένει ανάμνηση ζωντανή σαν ναός, για να μεταλαβαίνουν εκεί οι αιώνες τα άχραντα της Ρωμιοσύνης και της Ορθοδοξίας. Για να αναβαπτιζόμαστε όλοι στις πηγές της έμπνευσης και της δύναμης, στην ιστορία και στην παράδοσή μας. Για να αντλούμε από αυτές θάρρος, και να μπολιάζουμε τις καρδιές μας με ανδρεία. Για να στοχαζόμαστε και να διδασκόμαστε. Για να μεθάμε εσαεί με το «αθάνατο κρασί του '21».